

ZAGADNIENIE PRAWNE

W sprawie z wniosku D. R. przy udziale A. R., M. R. i D. J. o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego na skutek apelacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 21 grudnia 2012 r.

- 1. Czy do zapisu windykacyjnego uczynionego w testamencie sporządzonym przed dniem 23 października 2011 r. stosuje się przepis art. 11 ustawy z 23 kwietnia 1964 - przepisy wprowadzające kodeks cywilny - w sytuacji gdy spadek otworzył się po powyższej dacie;**
- 2. Czy uczestnika postępowania, który brał udział w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku na podstawie testamentu dotyczą ograniczenia, o których mowa w treści art. 679 § 1 k.p.c. w zw. z art. 679 § 4 k.p.c. w złożeniu wniosku o zmianę postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku w przypadku pominięcia przez Sąd w tymże postępowaniu oceny ważności zawartego w testamencie zapisu windykacyjnego;
a w przypadku zaś pozytywnej odpowiedzi na pytanie drugie:**
- 3. Czy taki uczestnik postępowania może złożyć nieograniczony żadnymi warunkami wniosek o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego w przypadku istnienia wcześniej wydanego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, w którym ta kwestia nie została oceniona.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 21 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek D. R. o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego oraz

orzekł o kosztach postępowania.

We wniosku z dnia 6 września 2012 r., D. R. wniósł o stwierdzenie, że nabył, w drodze zapisu windykacyjnego, ustanowionego w testamencie notarialnym z 13 września 2010 r., nieruchomość położoną w O. przy ul. L., składającą się z zabudowanych działek nr X, Y, Z i niezabudowanej działki nr A o łącznej powierzchni 0,3521 ha oraz nieruchomość składającą się z niezabudowanych działek nr 4 i 5 o powierzchni łącznie 1,1488 ha, objętych księgą wieczystą [...]. Wnioskodawca podnosił, że jego ojciec Z. R. w dniu 13 września 2010 r. sporządził testament, zgodnie z treścią którego do spadku po sobie powołał swych synów: D., M. i A. R., po 1/3 każdego z nich. W testamencie spadkodawca ponadto zapisał dla wnioskodawcy nieruchomość położoną w O. przy ul. L., składającą się z zabudowanych działek nr X, Y, Z i niezabudowanej działki nr A o łącznej powierzchni 0,3521 ha oraz nieruchomość składającą się z niezabudowanych działek nr 4 i 5 o powierzchni łącznie 1,1488 ha, objętych księgą wieczystą [...]. W ocenie wnioskodawcy skoro w dacie otwarcia spadku (17 grudnia 2011 r.) obowiązywał już przepis art. 981¹ § 1 k.c. wprowadzający do porządku prawnego instytucję zapisu windykacyjnego, a sporządzony przez Z. R. testament odpowiada warunkom określonym w powołanym powyżej przepisie, to Sąd winien stwierdzić nabycie zapisu windykacyjnego zgodnie z żądaniem wniosku. Tymczasem postanowieniem z 2 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy w O. w sprawie [...] stwierdził nabycie spadku po Z. R. na rzecz wnioskodawcy oraz A. R. i M. R.

Zaskarżone orzeczenie Sąd Rejonowy wydał po ustaleniu następującego stanu faktycznego:

Z. R. w dniu 13 września 2010 r. sporządził testament, w formie aktu notarialnego, zgodnie z treścią którego do całości spadku po sobie, jako jedynych spadkobierców, powołał swoich synów D. R. A. R. i M. R., po 1/3 części na rzecz każdego z nich. Ponadto, zgodnie z postanowieniem zawartym w § 2 testamentu Z. R. zapisał swojemu synowi D. R. nieruchomość położoną w O. przy ul. L., składającą się z zabudowanych działek nr X, Y, Z i niezabudowanej działki nr A o łącznej powierzchni 0.3521 ha oraz nieruchomość składającą się z niezabudowanych działek nr 4 i 5 o powierzchni łącznie 1.1488 ha, objętych księgą wieczystą [...]. Spadkodawca Z. R. zmarł w dniu 17 grudnia 2011 r. W dniu 9 lutego 2012 r. małoletni D. J., reprezentowany przez swą matkę E. J., złożył

wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po Z. R., wskazując jako spadkobierców ustawowych siebie, wnioskodawcę oraz uczestników postępowania. W toku postępowania [...] wnioskodawca D. R. złożył do akt sprawy testament sporządzony przez Z. R. w dniu 13 września 2010 r. Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy w O. stwierdził nabycie spadku po Z. R. przez D. R., M. R. i A. R. po 1/3 części, na podstawie testamentu. Postanowienie to uprawomocniło się wobec jego niezaskarżenia przez żadnego z uczestników postępowania. D. R. w toku postępowania w sprawie [...] nie wniósł o stwierdzenie przez Sąd nabycia przezeń przedmiotu zapisu windykacyjnego. Wnioskodawca sądził, że wobec treści testamentu Sąd orzeknie w tym zakresie z urzędu. Pomimo braku rozstrzygnięcia o przedmiocie zapisu windykacyjnego w postanowieniu z dnia 2 kwietnia 2012 r. wnioskodawca nie wniósł o jego uzupełnienie ani nie złożył od niego apelacji. Wnioskodawca wystąpił natomiast do wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w O. z wnioskiem o dokonanie w dziale II księgi wieczystej [...] wpisu prawa własności na jego rzecz, powołując się na zapis windykacyjny poczyniony przez Z. R. w testamencie z dnia 13 września 2010 r. Rozstrzygnięcie referendarza sądowego oddalające ten wniosek wnioskodawca zaskarżył skargą na czynność referendarza, która jednak nie została uwzględniona.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I Instancji wskazał, iż rozstrzygnięcie istoty sprawy wymagało ustalenia, czy wnioskodawcy przysługuje samodzielne (niezależne od postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po Z. R.) roszczenie o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego na podstawie sporządzonego przezeń testamentu, czy też nie ma takiej możliwości. W ocenie Sądu Rejonowego stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego jest elementem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, a co za tym idzie, wnioskodawcy nie przysługuje samodzielne (niezależne od kwestii stwierdzenia nabycia spadku) roszczenie w tym zakresie. Z tych powodów Sąd Rejonowy oddalił wniosek. Na marginesie natomiast Sąd Rejonowy wyjaśnił, że nawet gdyby założyć, że wnioskodawcy przysługuje jednak samodzielnie roszczenie o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego, to w istniejącym stanie faktycznym nie zasługiwałoby ono na uwzględnienie, bowiem do dnia 22 października 2011 r. wykluczona była w prawie polskim możliwość rozrządzenia na wypadek śmierci o skutkach zapisu windykacyjnego. Wyjaśnił też

Sąd, że rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie nie uległoby zmianie również w sytuacji, gdyby wniosek D. R. oceniać jako wniosek o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po Z. R. wydanego przez Sąd Rejonowy w dniu 2 kwietnia 2012 r. w sprawie [...]. W takiej sytuacji rozstrzygnięcie wymagałoby ustalenia, czy wnioskodawca, w świetle przesłanek opisanych w art. 679 § 4 k.p.c. w zw. z art. 679 § 1 k.p.c., może skutecznie domagać się zmiany postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po Z. R. poprzez dodanie w nim rozstrzygnięcia o przedmiocie zapisu windykacyjnego. W ocenie Sądu I Instancji wnioskodawca, który był uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po Z. R. toczącego się przed Sądem pod sygnaturą [...], aby uzyskać oczekiwane przez siebie rozstrzygnięcie, winien był udowodnić, że żądanie swe opiera na podstawie, której nie mógł powołać w poprzednim postępowaniu oraz, że wniosek o zmianę postanowienia złożył przed upływem roku od dnia, w którym uzyskał tę możliwość. Sąd Rejonowy nie podzielił też poglądu, że o nabyciu przedmiotu zapisu windykacyjnego Sąd spadku winien orzekać z urzędu, a więc bez jakiegokolwiek wniosku strony w tym zakresie.

Ostatecznie Sąd Rejonowy wskazał także, że nie zasługiwał na uwzględnienie wniosek uczestnika postępowania o odrzucenie wniosku w niniejszej sprawie z uwagi na stan powagi rzeczy osądzonej.

Wnioskodawca w apelacji zaskarżając postanowienie Sądu Rejonowego w całości zarzucił temuż Sądowi:

1. naruszenie prawa materialnego w postaci:

- a) przepisu art. 981¹ § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 981⁶ k.c. w zw. z art. 981 k.c. poprzez jego niezastosowanie,
- b) przepisu art. 968 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż zapis ustanowionego w testamencie notarialnym z 13 września 2010 r. jest zapisem zwykłym,
- c) przepisu art. LI ustawy z 23 kwietnia 1964 r. przepisy wprowadzające kodeks cywilny poprzez jego niezastosowanie,
- d) przepisu art. 1029¹ k.c. w zw. z art. 1025 k.c. poprzez błędne przyjęcie, iż stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego jest elementem sprawy o stwierdzenie nabycia spadku, w związku z czym Sąd może stwierdzić nabycie przedmiotu zapisu windykacyjnego wyłącznie w ramach sprawy o stwierdzenie nabycia spadku.

2. naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik postępowania, tj. przepisu art. 679 § 1 w zw. z art. 679 § 4 k.p.c. poprzez ich zastosowanie.

W związku z tymi zarzutami skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie I. poprzez stwierdzenie, że D. R. nabył w drodze zapisu windykacyjnego ustanowionego w testamencie notarialnym z 13 września 2010 r. nieruchomości położoną w O. przy ul. L., składającą się z zabudowanych działek nr X, Y, Z i niezabudowanej działki nr 4 i 5 o powierzchni łącznie 1,1488 ha, objętych księgą wieczystą [...] oraz zmianę postanowienia w punkcie II. poprzez ustalenie, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy powziął poważne wątpliwości, przedstawione w treści wydanego postanowienia, których rozstrzygnięcie jest niezbędne do jej rozpoznania.

Nie ulega wątpliwości, że w kwestii nabycia spadku po Z. R., zmarłym 17 grudnia 2011 r., orzekał już Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2012 r. D. R., obecny wnioskodawca postępowania, był uczestnikiem tamtego postępowania, biorąc udział w rozprawie w dniu 2 kwietnia 2012 r. wypowiedział się co do ważności testamentu. Stwierdzenie nabycia spadku i przedmiotu zapisu windykacyjnego normowane jest w rozdziale 8. działu IV. księgi drugiej Kodeksu postępowania cywilnego. Sąd spadku bada z urzędu, kto jest spadkobiercą, a w szczególności, czy spadkodawca pozostawił testament (art. 670 k.p.c.). Natomiast w postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku sąd wymienia spadkodawcę oraz wszystkich spadkobierców, którym spadek przypadł, jak również wysokość ich udziałów (art. 677 § 1 k.p.c.). W postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku „sąd stwierdza także nabycie przedmiotu zapisu windykacyjnego, wymieniając osobę, dla której spadkodawca uczynił zapis windykacyjny, oraz przedmiot tego zapisu”; stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego może nastąpić również przez wydanie przez sąd postanowienia częściowego (§ 2 i 3 art. 677 k.p.c.). Takie sformułowanie („Sąd stwierdza także nabycie przedmiotu zapisu windykacyjnego”) oznacza w ocenie Sądu Okręgowego, że nie istnieje odrębne postępowanie o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego, a jest ono jedynie elementem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku (vide tożsame stanowisko: T. Żyznowski w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom III. Artykuły 506-729, Dolecki H. (red.),

Wiśniewski T. (red.), Ciepła H., Domińczyk T., Góra-Błaszczkowska A., Górski A., Jakubecki A., Koper I., Misiurek G., Strus Z., Żyznowski T., LEX, 2013). Tym samym Sąd spadku obowiązany jest z urzędu rozważyć, czy treść testamentu stanowi o powołaniu do spadku, czy też zawiera zapis windykacyjny. Tytuł VI księgi IV kodeksu cywilnego faktycznie brzmi „Stwierdzenie nabycia spadku lub przedmiotu zapisu windykacyjnego, poświadczenie dziedziczenia i ochrona spadkobiercy”, jednak nie oznacza to w ocenie Sądu Okręgowego, iż miałyby to kształtować nowy typ postępowania nieprocesowego, tj. o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego. Z przepisów materialnoprawnych należy tylko wywieść konstatację, że zapoczątkowanie postępowania o stwierdzenie nabycia spadku na podstawie testamentu – na podstawie wniosku osoby mającej w tym interes prawny (tj. również uprawnionego z tytułu zapisu windykacyjnego) – upoważniałoby Sąd spadku do badania z urzędu, czy nie zachodzi w sprawie przypadek zapisu windykacyjnego.

Sklaniając się zatem przy uznaniu, że nie istnieje odrębne postępowanie w sprawie o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego, problematyczne pozostaje dla Sądu Okręgowego zagadnienie, co należy uczynić w sytuacji, gdy w orzeczeniu sądowym nie będzie rozstrzygnięcia ani pozytywnego, ani negatywnego co do zapisu windykacyjnego. Wydaje się, że w k.p.c. nie ma aktualnie uregulowania pozwalającego na uzupełnienie wydanego postanowienia. W poprzednio obowiązującym stanie prawnym (przed nowelizacją z 18 marca 2011 r., która weszła w życie 23 października 2011 r.), Sąd spadku miał obowiązek - w wypadku, gdy w skład spadku wchodziło gospodarstwo rolne podlegające dziedziczeniu z ustawy – wymienić w treści tego postanowienia spadkobierców dziedziczących to gospodarstwo oraz ich udziały w nim (art. 677 § 2 k.p.c.), a jeżeli „w postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku nie orzeczono o dziedziczeniu gospodarstwa rolnego, sąd wyda w tym przedmiocie postanowienie uzupełniające, stosując odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału” (art. 677 § 3 k.p.c.). Istniało więc unormowanie, które przynajmniej w pewnym zakresie pozwalało na uzupełnienie wydanego orzeczenia co do stwierdzenia nabycia spadku. Normy o podobnym charakterze odnoszącej się do zapisu windykacyjnego w kodeksie postępowania cywilnego brak.

Jest bezsporne, że D. R. nie złożył apelacji od orzeczenia wydanego w sprawie [...]. Powstaje zatem zagadanie, czy może on wzruszyć wydane

orzeczenie w inny sposób, skoro – jak wyjaśniono na wstępie – Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że nie istnieje odrębne postępowanie o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego, a zatem wystąpić z takim wnioskiem strona nie może. Aktualnie obowiązujący art. 679 § 1 k.p.c. stanowi, że dowód, że osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku, nie jest spadkobiercą lub że jej udział w spadku jest inny niż stwierdzony, może być przeprowadzony tylko w postępowaniu o uchylenie lub zmianę stwierdzenia nabycia spadku, z zastosowaniem przepisów niniejszego rozdziału. Jednakże ten, kto był uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, może tylko wówczas żądać zmiany postanowienia stwierdzającego nabycie spadku, gdy żądanie opiera na podstawie, której nie mógł powołać w tym postępowaniu, a wniosek o zmianę składa przed upływem roku od dnia, w którym uzyskał tę możliwość. Przepis ten stosuje się odpowiednio do stwierdzenia nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego (§ 4). Jak wielokrotnie podkreślał Sąd Najwyższy, postępowanie przewidziane w tym przepisie nie służy i nie może być wykorzystywane jako środek do usunięcia skutków bezczynności lub błędów uczestników postępowania spadkowego, czy też skutków ich nieznamomości prawa ani nawet błędów sądu (vide między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2004 r., III CK 82/03, i z dnia 6 czerwca 2007 r., III CSK 19/07, niepubl.). Chociaż jest postępowaniem autonomicznym, ma jednak charakter "wznowieniowy", co uwidacznia się przede wszystkim w tym, że uczestnik postępowania spadkowego tylko wtedy może skutecznie żądać na podstawie art. 679 § 1 k.p.c. zmiany postanowienia spadkowego, jeżeli wykaze, jak przy wznowieniu postępowania, szczególne przesłanki swojego żądania, czyli podstawę, której nie mógł powołać w poprzednim postępowaniu oraz zachowanie rocznego terminu określonego w tym przepisie. Obowiązany jest wykazać istnienie przeszkody obiektywnej, uniemożliwiającej mu powołanie w sprawie spadkowej okoliczności uzasadniającej odmienną podstawę lub porządek dziedziczenia (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2008 r., II CSK 573/07 i z dnia 21 grudnia 2011 r., IV CSK 199/11, niepubl.).

Niezależnie od powyższych rozważań trzeba jednak odnotować, że w niniejszej sprawie oprócz zagadnień proceduralnych wyjątkowo wyraźnie jawi się kwestia zastosowania prawa materialnego. Zapis windykacyjny definiowany jest przepisami kodeksu cywilnego (art. 981¹ i nast.). Wprowadzony on został do

systemu prawa spadkowego ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 23 października 2011 r. Celem tej nowelizacji było wcielenie do prawa cywilnego rozwiązań pozwalających na skuteczne przesądzenie przez spadkodawcę o sposobie podziału pozostałego po nim majątku. Konstrukcja zapisu windykacyjnego umożliwia pełną i natychmiastową (w chwili otwarcia spadku) realizację woli testatora (tak M. Pazdan (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. II, s. 1153). W tym kontekście też stanowi ona o sposobie podziału spadku. Przepis art. 981¹ § 1 k.c. zawiera ustawową definicję zapisu windykacyjnego. W świetle tego przepisu zapis windykacyjny jest rozrządzeniem testamentowym, w którym spadkodawca postanawia, iż oznaczona osoba nabywa określony przedmiot (przedmiot zapisu) z chwilą otwarcia spadku. Jednocześnie zapis windykacyjny stanowi dla uprawnionego (zapisobiercy) sposób nabycia prawa. Wymogi ważnego ustanowienia zapisu windykacyjnego to umieszczenie go w testamencie sporządzonym w formie aktu notarialnego i objęcie nim przedmiotów opisanych w art. 981¹ § 2 k.c. Niewątpliwie też zapis windykacyjny wywołuje zawsze taki skutek, iż zapisobierca nabywa bezpośrednio przedmiot zapisu w chwili otwarcia spadku (art. 981¹ § 1 k.c.), tym samym wywołuje on skutki rzeczowe lub inne skutki rozporządzające (M. Pazdan (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. II, s. 1152).; o ile zatem przedmiotem zapisu jest nieruchomości, to na skutek zapisu dochodzi z chwilą otwarcia spadku do zmiany osoby właściciela. Zapis windykacyjny zatem szczególnie mocno oddziałuje na sferę własności. Tak zatem jak spadkobierca nabywa spadek w chwili jego otwarcia (art. 925 k.c.), z mocy samego prawa (ex lege), tak też powołany w drodze zapisu windykacyjnego nabywa przeznaczone nim przedmioty. Wypada też zauważyć, że nie istnieje prawny obowiązek uzyskania stwierdzenia nabycia spadku lub aktu poświadczenia dziedziczenia przez spadkobiercę. Jedynie zgodnie z art. 1025 § 1 k.c. sąd na wniosek osoby mającej w tym interes stwierdza nabycie spadku przez spadkobiercę, zaś orzeczenie sądu ma charakter deklaracyjny (M. Pazdan (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. II, s. 1214; J. Kremis, E. Gniewek (w:) E. Gniewek, Komentarz, s. 1654). Samo zatem wydanie orzeczenia o stwierdzeniu nabycia spadku lub aktu poświadczenia dziedziczenia nie przesądza o przymocie właściciela po stronie zapisobiercy z tytułu zapisu windykacyjnego, bowiem skutek ten nastąpił już ex lege.

Ustawa z 18 marca 2011 r. nie zawiera przepisów intertemporalnych. Powstaje zatem zagadnienie, czy w przypadku sporządzenia testamentu przed 23 października 2011 r. i zawarcia w nim postanowień, które można by odczytywać jako zapis windykacyjny, Sąd spadku powinien orzekać w przedmiocie zapisu windykacyjnego, gdy spadek otworzył się po 23 października 2011 r. W ocenie Sądu Okręgowego zdarzeniem wywołującym przejście prawa własności jest otwarcie spadku przy ważnie ustanowionym zapisie windykacyjnym, zatem nie powinno być wątpliwości, że decydujące znaczenie dla oceny, czy mamy do czynienia z zapisem windykacyjnym jest właśnie data otwarcia spadku, a nie samego ustanowienia owego zapisu. Zgodnie z art. LI ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Przepisy wprowadzające kodeks cywilny (Dz.U. nr 16 poz. 94) do spraw spadkowych stosuje się prawo obowiązujące w chwili śmierci spadkodawcy, o ile przepisy poniższe nie stanowią inaczej. Przepis art. LII. § 1 stanowi co prawda, że do testamentów, do odwołania testamentów, jak również do umów o zrzeczenie się dziedziczenia stosuje się prawo obowiązujące w chwili złożenia tych oświadczeń, ale tylko jeżeli chodzi o zdolność osób, o formę i o wady oświadczenia woli. Sąd Okręgowy skłania się zatem ku twierdzeniu, że do oceny czy zawarte w testamencie unormowanie stanowi zapis windykacyjny należałoby stosować prawo obowiązujące w chwili śmierci spadkodawcy. W rozstrzyganym przypadku byłoby to już unormowanie art. 981¹ § 1 k.c., bowiem spadkodawca zmarł 17 grudnia 2011r.

Z uwagi zatem na doniosłość kwestii zapisu windykacyjnego i skutków tego unormowania dla prawa własności, chronionego – podobnie jak prawo dziedziczenia – art. 21 Konstytucji, w ocenie Sądu Okręgowy należałoby dopuścić stosowanie w niniejszej sprawie art. 679 § 4 k.p.c. „odpowiednio”, a zatem przy przyjęciu, że możliwe jest wystąpienie przez zapisobiercę windykacyjnego z wnioskiem w trybie art. 679 § 4 k.p.c. bez konieczności spełnienia przez niego wymogów, o jakich stanowi zdanie 2. § 1 art. 679 k.p.c. Również z uwagi na doniosłość problematyki materialnoprawnej, wskazaną wcześniej, w ocenie Sądu Okręgowego złożony wniosek - o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego – należałoby potraktować jako wniosek o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku w ten sposób, iż do już istniejącej treści (o której orzeczono postanowieniem w sprawie [...]) należałoby dodać punkt II., zawierający rozstrzygnięcie o zapisie windykacyjnym.

Mając na uwadze doniosłość zagadnienia dla praktyki sądowej sygnalizowana problematyka wymaga wypowiedzi Sądu Najwyższego.

Mając na uwadze opisane wątpliwości Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie na podstawie art. 390 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

/km/